

[Augsburg], 13. November 1564

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 276r-v.
Steinmann Nr. 766.

S. P. D. Atrocissimam de πανολεθρίᾳ vestrae vrbis famam et grauissimam meam de tua incolumitate solicitudinem, literae abs te 22 Octobris scriptae, Idibus Nouembris mihi redditae, me lubentissimo, coarguerunt, etsi aliqui satis tristes, ob tot praestantium virorum obitum. Sed Oporino saluo, etsi tristia multa, salua tamen nobis sunt pleraque, nisi quòd vereor, ne literae meae Septembri mense ad te scriptae, antequam te domum redisse probabile erat, perierint vna cum chartis aliquot graecolatini Isocratis. Eas dederam Iacobo Freimanner pannoso tabellario, qui apud superos an apud inferos sit, ignoro. Ad me certè non redijt, cum ante menses ferè duos à me discedens, rectà se Basileam ire affirmaret. Aut igitur fraude illius (quod sanè malim) aut interitu perditis meis literis, idem argumentum retractem necesse est, etsi valde sum dubius, an hae ipsae tibi reddantur. Nam tabellarij vxor literas quidem mihi reddidit, sed vnde illas maritus attulisset, varia loca perugatus, dicere non potuit. describere tamen iussit, quòd vnde allatae essent, eodem perforendae etiam essent literae. Pareo autoritati, deus bene vertat.

1. De 300 f. Fuggeranis, aut peccatum, aut erratum, aut obliuio culpam sustinet. Carinus, cui ipse tuas reddidi, quemqüe rescripturum puto, bona fide causam tuam aget, et ego tuis commodis, quoad vixero, Mi charissime D. Oporine, nunquam deero, etsi gratia parum, autoritate nihil valeo.
2. Literae ex Nondinis ad me datae magnae mihi laeticiae fuerunt, quòd significabant, te, cum pecuniosis hominibus societatem coijsse, quam rectè se habere vel ex eo conijcio, quòd octauum praelum te adornare scribis. Quod felix et faustum sit et tibi et socijs et toti reipublicae literariae.
3. De Isocrate et Demosthene sic sentio: Si spectatis commodum adolescentiae minimè pecuniosae, Tomos diuisos, et formam octauam esse commodissimam. Sin dignitatem operis καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς: etsi tardior futura sit distractio, tamen plus ad vos emolumenti esse redditum, et defectuum incommoditatem abfuturam. Ego in vtroque vestrae voluntati morem geram. Sed cum tandem nihil a te accepissem, et pessima quaeque timerem: incerto euentu laboris certum capere laborem nolui, sed ita mea studia sum moderatus, vt aliqua ex parte et typographiae et Musis meis seruirem. Quod, vt planius accipias, ita se habet. Auspicatus ab Isocrate veteres omnes oratores quorum libros habui, pellegi, et indices alphabeticos et rerum et verborum mihi confeci, quòd ad scribendas annotationes paratior essem. Nunc in Synesio versor, quo pellecto ad Philostratum et Aristidem transibo. Δίωνος τοῦ χρυσοστόμου λόγους nondum nancisci potui, nec Libanij. Qui praeterea mihi desint, ignoro. Sed et sine his aliquid fortasse praestabimus. Isocratica sic parata habeo, etsi non absoluta, vt nullo tempore vobis in mora (εἰ μὴ παράλογόν τι γένηται) sim futurus. Sed et Demosthenica multa inchoata habeo, quae, ἀν θεὸς ἐθέλοι, in promptu erunt, vbi volueritis. Perfectum nihil somnio (Ea enim beatorum somnia sunt, quorum quò plura lego, eò minus mei me et pudet et paenitet) sed dabo tamen operam vt et oratio paulò sit Latinior, et in explicatione rerum pauciora desiderentur. Vestrum erit, quamprimum, quid statueritis, mihi significare.
4. Suidas accepi 60. frater meus 8. De quibus vna cum alijs nonnullis libellis maximam habeo gratiam. Consuli Hainzelio dedi vnum, D. Villingero 9. quibus addidi 2. auro

ornatos aureo hamo piscatus. ή γὰρ μήρινθος ἥδε οὐδὲν ἔσπασε. Caeteros inter amicos et patronos distribui, sic autem vt exempla circiter 20 supersint. Quae sine pueris qui me in describendo inuerunt, dari velis, quo alacrius etiam in oratoribus Graecis describendis nobis inseruant, siue à me asseruari in amicorum qui absunt, redditum, siue ex Bibliopolis alicui vendi: tui est arbitrij. Ego id mihi accommodatissimum arbitrabor, quod tibi maximè probabitur. Villingero literas tuas misi (quo enim disertiore patrono quam te ipso vtar?) sed neque literas neque responsum hactenus accepi, siue id fiat τῇ ἐπιδημούσῃ τοῖς μεγιστᾶσιν ἀγνωμοσύνῃ, siue quod mendis codicis offenditur, quae sanè plurimae sunt, siue alijs de causis.

5. Chalcondylas item 48 accepi, quos incipio vendere senis cruciferis. Nam paginae 18 sunt. Si pecco: augebo precium, aut Bibliopole cui iusseris dabo, qui reliqui sunt ad 34. Haec habui quae hoc tempore scribebam. Deus Opt[imus] Max[imus] τὴν μεγαλοφυχίαν καὶ φιλοπονίαν σου diutissimè incolumen esse velit.
6. Vnum penè oblitus eram. Nulli mercatores nostrates ad vestras nondinas, quod ego sciam, sunt profecti, atrocitate famae deterriti. Heruagio tamen curae esse velim, vt codex Basilij sartus tectus quamprimum huc remittatur. Vale, et, per occasionem rescribe, Carino praesertim qui acceptis literis tuis mirum in modum exhilaratus fuit, quod se speraret aliquid de sua familia quoque cognitum: ijsdem lectis, non magnas mihi gratias egit, ὅτι τὸ οἰκεῖον πιέζει, ἀλλοτρίων δὲ ἡττον μέλει: Sed nos causam tuam nihilominus optima fide agemus. Viue et vale et ita viue et vale, vt inimicis atque inuidis tuis oculi doleant. Idibus Nouembbris 1564.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.

Cos. Hainzelius nunc Vlmensi conuentu Sueuicae nationis interest. Is gratias egit de Suida et petit libros in scheda notatos. Fraudatus est optimus vir hac aestate à perfidis mercatoribus f. 8200.

Carinus ex te quaeri iussit, verumné sit, vrbem vestram esse clausam? et scire cupit, quot circiter vna hebdomade moriantur?